die Auslegung des Scholiasten nicht hinausgelangt. Nein, प्राचान kann hier nimmermehr die Gunst. Gönnerschaft, Freundschaft oder aber das Wohlwollen des Königs gegen Urwasi bezeichnen. Der bescheidene, galante Liebhaber findet darin schon ein hohes Glück, der Ritter seiner Geliebten zu sein, in deren Besitz zu gelangen ihm so schwer dünkt (म्रा-ल्म). मलाकिक bezeichnet wie das verwandte Bild im Deutschen — unmenschlich — alles Ausserordentliche, Ungewöhnliche, Ausgezeichnete, Grosse, Hohe u. s. w. und wird demgemäss durch मलिकिया, मलिक्य (Sah. D. S 317 u.) मना-नुषिक (in Râdhâkânta's Çabdakalpadruma, woraus mir Auszüge vorliegen) und ähnliche Ausdrücke erklärt.

Z. 7. 8. Die Handschr. geben वराद, das ich in वड़ाद verändert habe, da beide in den Handschr. bekanntlich überaus häufig verwechselt werden und बहाद mir passender zu sein scheint als jenes. Endlich führt auch des Scholiasten वाधानं darauf. — A und Calc. म fehlt, B. C. P haben es. Man vermisst es ungern. — B 中夏元元, die andern wie wir. — Uebrigens weicht die Uebersetzung des Scholiasten von dem Texte der Handschr. ab. Sie lautet: एवं यत्ववता (?) मम वा यतं काैत्कलं। Calc. कि दाव तत्थभादी ए उव्यमी ए इएणा म्रकं जीव इिम्रा निरापिरा। B. P eben so, ausser P, दुरोम्रा und B. Pद्यावरमा। A liest wie wir, ausser द्या und द्रमहाए। C कि तत्रभवती उर्वशो म्राह्यतीया द्येणा । म्रक्षिप (म्रक्मिप?) मं (?) वि-त्रपत्या। नित्रावरा und त्रावरमा sind offenbar verdorben, jenes aus विद्यम्हाए, dies aus द्रमहाए und so gestalten sich zwei Gruppen: die eine mit विद्यस्तार, die andere mit द्रमहार् । Die Ironie, welche in ANGIO steckt, scheint uns dem Cha-